

Ikonografický program chrámu sv. Karla Boromejského ve Vídni

Mgr. Bc. Marek Pučalík O. Cr.

Vedoucí práce: Prof. PhDr. Ing. Jan Royt

Autor magisterské práce chce touto prací seznámit odbornou veřejnost s historií významné stavby vrcholného baroka v Rakousku – Karlkirche. Chrám nechal stavět od roku 1716 císař Karel VI. jako dík za odvrácení moru, Bohu na usmíření a ke cti svého hlavního křestního patrona sv. Karla Boromejského. Z tří architektů vybral panovník Johanna Bernharda Fischera von Erlach, dle jehož plánu se kostel stavěl až do roku 1723, kdy po otcově smrti převzal vedení syn Johann Emanuel. Počátek práce se zaobírá životem zmíněného milánského arcibiskupa, dále dobou a osobností císaře Karla VI. Habsburského a vůbec samotnou stavbou kostela s popisem exteriéru a interiéru. Ikonografický rozbor tvoří jádro zmiňovaného diplomového úkolu. Zvláštní podkapitoly se věnují liturgickému provozu Božího stánku. Zde vycházím zcela z nově nalezených archiválií jak ve Vídni, tak v Praze. Je zde akcentováno svěcení chrámu a oltářů v roce 1737, požehnání osmi nových zvonů a první veřejná bohoslužba v roce 1738 za přítomnosti velmistra Bohmba a celého císařského dvora. Zajímavou kapitolu tvoří popis boje o duchovní správu votivního stánku. Ačkoliv se o chrám ucházelo více duchovenských institucí, přesto nakonec chrám byl přiknuta křížovníkům s červenou hvězdou, na kterých dle mého soudu odvisí částečně ikonografický program v interiéru. Po příchodu do Vídně roku 1732, zde posléze vybudovali špitál s komendou. Nadace byla vyhotovena pro šest paterů na čele s komandérem, který se stal od roku 1783 farářem, když zde Josef II. ustanovil farnost.

Celý chrám je vynikajícím skvostem architektury a nemá přímého srovnání. I interiér obsahuje velmi cenné vybavení, na kterém se podíleli přední benátčané a rakušané vrcholného setecenta.